

der er Arbejde at finde, og det mener jeg er det vigtigste ved, at Lovstedet bliver ophævet.

Treschow: I Anledning af, hvad den ærede sidste Taler udtrede, skal jeg bemærke, at der er den Nødvendighed for at følge Lovforslaget, saaledes som det eengang er vedtaget i Landstinget og anbefalet af det ærede Udvalg, at man ikke letfindig skal tilfidesætte Retfærdighedens Forbringere, og, da her handles om, ved et Lovbud at tilfidesætte lovlige indgaaede Contracter, saa er der fra Retstilstandens Side en Nødvendighed for, ikke at gøre dette.

Dahl: Jeg betragter Bestemmelsen i 3—19—7 som en Politieforanstaltning. Den staaer ikke i det Capitel, som handler om Fæstere; men den staaer i det Capitel i Christian den Femtes danske Lov, som handler om Handel paa Landet, om Haandværksdrift og hvad dermed staaer i Forbindelse. Det er altsaa, saavidt jeg seer, nærmest en Politieforanstaltning, som er paabuden af Hensyn til Statens Vel i det Hele. Saalange Godseieren i høiere Grad betragtedes som Dyrighed, end han senere er blevet betragtet som saadan, var det naturligt, at Staten paalagde ham et saadant Tilsyn, og den skærpede det ved den Bestemmelse, at Fæsteren ikke maatte tage Indsiddere tilhuse uden Husbondens Billie, medmindre han vilde udsætte sig for Tiltale til Fæstets Forbrydelse. Denne Bestemmelse, som saaledes egentlig er en Politieforanstaltning, er vel bleven optagen i den allerførste Deel af de Fæstebreve, som ere blevne udstedte, men derved har den efter mit Skjønne ikke forandret sin Charakter. Vil man altsaa have Bestemmelsen paa Grund af de forandrede

Forhold, saa maa man høre den, hvad enten den staaer i Fæstebrevene eller ikke. Det har været sædvanligt, at man i Fæstebrevene har optaget en heel Mængde Bestemmelser, som man ikke behøvede at optage deri. Man har vel nærmest gjort det, fordi man har villet, at Fæsteren ved at see og læse i sit Fæstebrev, kunde have, om jeg saa maa sige, en Extract af Lovgivningens Bestemmelser ham angaaende. Det er optaget i mangfoldige Fæstebreve, hvorledes Fæsteren skal iagttage Lovens almindelige Bestemmelser om Fæsteforholdet, saaledes at han skal plante Ptil, at han skal yde visse Avlstræer osv., og disse Bestemmelser ere, vel at mærke, optagne i Fæstebrevene, uagtet de ikke behøvede at staae der, uagtet Fæsteren ligefrem efter Bestemmelsen i Christian den Femtes Lov er pligtig til at efterkomme dem. Ligeledes er denne Bestemmelse optagen i Fæstebrevene, uagtet den ikke behøvede at staae der; men jeg troer ikke at Medet har været, at man vilde paalægge Fæsteren nogen speciel Forpligtelse. Man har gjort det, fordi man vilde ligesom stille Fæsteren de Forpligtelser for Die, som han havde ifølge Lovgivningens almindelige Bestemmelser. Naar man nu hører denne Bestemmelse i den almindelige Lovgivning, saa maa man ogsaa, hvis man vil have nogen Nytte deraf, høre den i Fæstebrevene; thi den staaer saagodt som i alle Landets Fæstebreve. Det forekommer mig da at være rigtigst at have denne Bestemmelse. En anden Sag er det, at efter min Overbeviisning maatte Fæsteren som enhver anden Brugshaver være de sædvanlige Bestemmelser om Fremleie underkastet.